

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. xxxxxxx.07.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. xxxxxxx.07.2012 asupra contestației formulate de

S.C. xxxxxxx S.R.L.
cu sediul în xxxxxxxxxxxxxxx

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. xxxxxxx07.2012 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială xxxxxx S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR xxxxxxxxxxx06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și solicită anularea parțială a acesteia pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând xxxxxx lei taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și xxxxxx lei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, administrator xxxxx și ștampilată cu ștampila societății, conform prevederilor art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR xxxxx.06.2012 întocmită de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea parțială a acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- prin Decizia de impunere nr. F-AR xxxx din xxxxx06.2012 privind rambursarea TVA s-a stabilit în sarcina sa ca obligație suplimentară de plată suma de xxxxx lei compusă din xxxxxx lei taxa pe valoarea adăugată aferentă diferenței dintre prețul de livrare către arendatori și prețul mediu stabilit pentru porumb în 2011, eroare pe care petenta și-o asumă și acceptă plata sumei și a majorărilor de întârziere aferente și xxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aplicată la valoarea înregistrată a culturii calamitată de rapiță, sumă pe care o contestă;

- cultura de rapiță a fost complet calamitată datorită lipsei de precipitații iar pentru limitarea pierderii petenta a reînsămânțat terenul cu grâu, apelând și la un expert tehnic judiciar;

- petenta invocă prevederile art. 128 alin. (8) lit. a din Codul fiscal și arată că în vederea justificării situației de fapt, pe lângă documentele prezentate cu ocazia controlului o adeverință emisă de Primăria xxxxx și răspunsul Direcției pentru Agricultură.

În raport de cele prezentate, societatea petentă solicită anularea parțială a deciziei atacate pentru suma reprezentând xxxx lei taxă pe valoarea adăugată și reducerea proporțională a majorărilor de întârziere aferente.

II. În raportul de inspecție fiscală încheiat în data de xxxx.06.2012 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, au constatat următoarele:

Perioada verificată: 01.11.2011 – 31.03.2012.

În cursul anului 2011 petenta a cultivat rapiță pe o suprafață de 65,61ha teren agricol. Analizând producția agricolă obținută de petentă în anul 2011, din fișa contului 331 „ Producție în curs - cultura rapiță” s-a constatat că aceasta a procedat la stornarea producției în curs de rapiță în sumă de xxxxx lei, stornarea fiind justificată prin Procesul verbal încheiat în data de xxxxx.11.2011 de unde rezultă că „în urma secetei prelungite din perioada august octombrie 2011 rapița semănată în data de xxxxx.09.2011 a fost calamitată din cauza lipsei de apă”, petenta desființând cultura de rapiță procedând la reînsămânțarea cu grâu a terenului.

Organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru ca producția de rapiță aferentă suprafeței de 65 ha

să fie considerată calamitate naturală și au procedat în conformitate cu prevederile art. 128 alin. 4 lit. d din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare la stabilirea unui debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de 15.763 lei și a majorărilor de întârziere aferente.

III. S.C. xxxxx S.R.L., cu sediul xxxxxxx este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. xxxxxxxxxx, are cod unic de înregistrare xxxxxx și are ca obiect principal de activitate „ Cultivarea cerealelor (exclusiv orez) plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase ” – cod CAEN xxxxxxx.

IV. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentei suma totală de xxxxxxxx lei reprezentând xxxxxxxx lei taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și xxxxxxxx lei majorări de întârziere aferente.

În fapt, în cursul anului 2011 societatea petentă a cultivat rapiță pe o suprafață de 65,61ha teren agricol.

Datorită condițiilor meteorologice nefavorabile respectiv secetei prelungite din perioada august-octombrie 2011 cultura de rapiță a fost calamitată, petenta procedând la desființarea culturii de rapiță și la reînsămânțarea cu grâu a terenului agricol respectiv.

Ca documente justificative care confirmă această stare de fapt, societatea petentă a prezentat în timpul controlului Procesul verbal încheiat în data de 07.11.2011 și un raport de expertiză tehnică agricolă întocmit de către un expert tehnic.

În raportul de inspecție fiscală și în cuprinsul deciziei de impunere atacate, organele de inspecție fiscală au citat prevederile art. 1 din Legea nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură și dispozițiile art. 8 din Normele metodologice de aplicare a legii aprobate prin Ordinul Ministrului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor nr. 419/2002 arătând că :

„Întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru ca producția în curs de rapiță aferentă unei suprafețe de 65 ha să fie considerată calamitate naturală, organele de inspecție fiscală consideră stornarea

producției în curs în sumă de xxxxxxxx lei ca fiind asimilată livrărilor de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. 4 lit. d din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare (...)"

La dosarul cauzei, societatea petentă depune pe lângă documentele prezentate cu ocazia controlului și Adeverința nr. xxxxxx.06.2012 emisă de Primăria comunei Șimand și răspunsul formulat la cererea societății petente de către Direcția pentru Agricultură Arad.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. 4 lit. d și alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 128

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

(...)

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).

(...)

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;"

Conform pct. 6 alin. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ (8) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră;

b) prin bunuri pierdute se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale, cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, sau a unor cauze de forță majoră;

c) prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată de societățile de asigurări;"

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației a reținut că Legea nr. 381/2002 privind acordarea

despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultura a fost abrogată de art.1 din Legea nr. 281/2010 la data de 2 ianuarie 2011, astfel că invocarea prevederilor Legii nr. 381/2002 în ceea ce privește cultura de rapiță înființată în anul 2011 (rapița a fost semănată în data de xxxxx.09.2011) este eronată.

De altfel și societatea petentă arată în contestație că: „ (...) cultura de rapiță a fost complet calamitată datorită lipsei de precipitații, iar pentru limitarea pierderii am procedat la reînsămânțarea terenului cu grâu, apelând și la un expert tehnic judiciar, pentru întocmirea unui raport de expertiză, întrucât legea 381/2002 a fost abrogată”.

Referitor la conținutul actului administrativ fiscal legiuitorul dispune astfel:

-art.43 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare:

“Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

(..)

f) temeiul de drept;

(...)”.

Referitor la elementele obligatorii de înscris în formularul "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" anexa 2 din O.M.F.P. nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală" cu privire la conținutul punctului 2.1.3. Temeiul de drept, precizează:

“Se va înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constat. Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate la aceasta.”

Astfel, față de prevederile legale incidente cauzei, din analiza raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, nu rezultă cu claritate norma legală ce a determinat stabilirea de obligații fiscale suplimentare în sarcina petentei.

Prezentarea neclară a temeiului legal în baza căruia a fost stabilit debitul suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adăugată, în actul atacat, determinând imposibilitatea organelor de soluționare a contestației de a se pronunța cu privire la datoria fiscală contestată.

De asemenea, în speță sunt aplicabile și prevederile art. 7, alin. (2), art. 65, alin. (2) și art. 94, alin. (1), (2) și (3), lit. a) și e) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede :

„ Art. 7

Rolul activ (...)

(2) *Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz. (...)*

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situaţiei de fapt fiscale (...)

(2) *Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii. (...)*

Art. 94

Obiectul şi funcţiile inspecţiei fiscale

(1) *Inspecţia fiscală are ca obiect verificarea legalităţii şi conformităţii declaraţiilor fiscale, corectitudinii şi exactităţii îndeplinirii obligaţiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislaţiei fiscale şi contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferenţelor obligaţiilor de plată şi a accesoriilor aferente acestora.*

(2) *Inspecţia fiscală are următoarele atribuţii:*

a) *constatarea şi investigarea fiscală a tuturor actelor şi faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecţiei sau altor persoane privind legalitatea şi conformitatea declaraţiilor fiscale, corectitudinea şi exactitatea îndeplinirii obligaţiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;*

b) *analiza şi evaluarea informaţiilor fiscale, în vederea confruntării declaraţiilor fiscale cu informaţiile proprii sau din alte surse;*

c) *sanţionarea potrivit legii a faptelor constatate şi dispunerea de măsuri pentru prevenirea şi combaterea abaterilor de la prevederile legislaţiei fiscale.*

(3) *Pentru ducerea la îndeplinire a atribuţiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecţie fiscală va proceda la:*

[...]

e) *stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferenţelor datorate în plus sau în minus, după caz, faţă de creanţa fiscală declarată şi/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecţiei fiscale; [...]*

Organul de soluţionare a contestaţiei a reţinut că, la dosarul cauzei, S.C. xxxxxxx S.R.L. a depus documente suplimentare care nu au fost prezentate organelor de inspecţie fiscală în timpul efectuării controlului,

respectiv Adeverința nr. xxxxxx.06.2012 emisă de Primăria comunei Șimand și răspunsul formulat la cererea societății petente de către Direcția pentru Agricultură Arad.

În situația dată, la soluționarea contestației sunt aplicabile prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În aceasta situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se arată:

“182.1 În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Având în vedere prevederile legale prezentate mai sus, precum și faptul că petenta depune documente noi în susținerea solicitării sale, documente care pot avea influență asupra cuantumului obligațiilor fiscale stabilite suplimentar în sarcina sa, existând posibilitatea confirmării stării de fapt prezentată de societatea petentă, se impune desființarea actului administrativ atacat în ceea ce privește acest capăt de cerere pentru ca organul de inspecție fiscală să aibă *“posibilitatea sa se pronunțe asupra acestora”*.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere documentele depuse de petentă, pronunțându-se asupra acestora și analizând dacă acestea justifică faptul că suprafața de teren cultivată cu rapiță a fost calamitată, ulterior aceasta fiind reînsămânțată cu grâu.

În drept, se va face aplicațiunea prevederilor art. 216, alin. (3) *“Soluții asupra contestației”* din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia :

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

La reverificarea creanțelor fiscale contestate de petentă respectiv taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de xxxxx lei aferentă culturii de rapiță pentru care se impune desființarea actului atacat, se vor avea în vedere și prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

"102.5 In cazul în care, ca urmare a desființării actului administrative conform art. 185 alin. (3) (devenit art. 216, alin. 3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat",

precum și ale pct. 11.7 din O.M.F.P. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează că:

"11.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente".

În consecință urmează să fie desființată Decizia de impunere nr. F-AR xxxxx.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru capătul de cerere privind suma de xxxxxx lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, urmând ca organele de control să procedeze la încheierea unui nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Referitor la majorările de întârziere în suma de xxxxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR xxxxxxx.06.2012 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în suma de xxxxxx lei, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR xxxxxx.06.2012 va fi desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de xxxxxx lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR xxxxxxx.06.2012 va fi desființată.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 128 alin. 4 lit. d și alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 6 alin. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 7, alin. (2), art. 65, alin. (2), art. 94, alin. (1), (2) și (3), lit. a) și e), art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 11.7 din O.M.F.P. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR xxxxxx.06.2012 emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Arad la **S.C. xxxxxx S.R.L.** cu sediul în xxxxxx, pentru suma totală de xxxxxx lei reprezentând xxxxxx lei taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și xxxxxx lei majorări de întârziere aferente, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Arad prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director executiv,
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

